

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 6017200719
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200719.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): SLOVPLYN, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 21, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 634 654, právne zastúpeného Advokátska kancelária Kašuba spol. s r.o., Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0293/99/2017 zo dňa 18. septembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/157/2017-134 zo dňa 05.09.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/157/2017-134 zo dňa 05.09.2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0293/99/2017 zo dňa 18.09.2017, ktorým žalovaný podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Banskobystrický kraj č. EN/0403/016/16 zo dňa 11.04.2017, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 10 000 Eur podľa § 89 ods. 3 písm. d), podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, keď na základe kontroly v prevádzke zariadenia žalobcu na plnenie tlakových nádob kvapalným propán-butánom, Zvolenská cesta 21, Banská Bystrica, vykonanej dňa 12.10.2016 a dňa 20.10.2016 bolo zistené, že v priestoroch prevádzky sa nachádzala tankovacia stanica - zariadenie na plnenie tlakových nádob propán-butánom, ktorou účastník konania preukázateľne vykonával plnenie tlakových nádob kvapalným propán-butánom, pričom ku kontrole nepredložil povolenie na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike,

povolenie pre kontrolovaný subjekt sa nenachádzalo ani v databáze platných povolení v oblasti „Pohonné látky a ropa“ Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a povolenie nebolo predložené ani v správnom konaní v rámci dokazovania.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zistené porušenie povinnosti prevádzkovateľa zariadenia na plnenie tlakových nádob podľa zákona o energetike (§ 6 ods. 2 písm. f) je správnym deliktom podnikateľského subjektu (v danom prípade právnickej osoby), kde nemožno hovoriť o zavinení (úmysel, nedbanlivosť). Ide o objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu, preto sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti, pričom za zistené porušenie zákona zodpovedá kontrolovaná osoba (fyzická osoba podnikateľ, resp. právnická osoba), a to bez ohľadu na zavinenie, ktoré nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za tento správny delikt. Objektívna zodpovednosť je založená na výsledku bez zavinenia. Právnická osoba je povinná preukázať kontrolujúcemu orgánu, že neporušila zákon o energetike pri prevádzkovaní zariadenia na plnenie tlakových nádob, t.j. v danom prípade by žalobca musel preukázať, že disponoval potrebným oprávnením, čo nepreukázal a čo napokon žalobca ani nerozporoval a porušenie zákona o energetike v tomto rozsahu uznal. Rovnako výšku uloženej pokuty v rozsahu 10 000 Eur správny súd nepovažuje za neprimeranú, ale za zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom porušenia povinnosti. Argumentácii žalovaného v tomto smere možno v úplnom rozsahu prisvedčiť, ako aj s konštatovaním, že uloženie sankcie, vzhľadom na riziko a vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti v dôsledku prevádzkovania zariadenia plnenia tlakových nádob bez potrebného povolenia, možno považovať za skôr nižšiu ako primeranú.

3. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd nevykonal dôsledne dokazovanie účtovnými závierkami sťažovateľa za roky 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, z ktorých vyplýva, že sťažovateľ mal vo všetkých týchto rokoch stratu okrem roku 2015, v ktorom prebehla jeho reštrukturalizácia jeho reštrukturalizácia, ktorá ovplyvnila jeho účtovnú závierku tak, že len účtovne (nie skutočne) dosiahol kladný hospodársky výsledok, a teda že uložená pokuta vo výške 10.000,-EUR natoľko presiahne možné výnosy z podnikania žalobcu/sťažovateľa, že sa jeho podnikateľská činnosť v podstate stáva bezúčelnou (t.j. smerujúcou iba k úhrade uloženej pokuty po značné časové obdobie), a preto dospel k nesprávnemu zisteniu resp. záveru, že „správny súd nezistil, že by uložením pokuty vo výške 10.000,- EUR hrozila žalobcovi ujma v podobe existenčného ohrozenia, resp. jeho podnikania“, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadom likvidačného účinku uloženej sankcie a následne nesprávnemu rozhodnutiu, ktorým návrh žalobcu na sankčnú moderáciu zamietol.

4. Sťažovateľ za nesprávne právne posúdenie veci považoval skutočnosť, že nebol o kontrole resp. jej predmete a účele nijako vopred oboznámený. Krajský súd to nepovažoval za dôvod nezákonnosti vykonanej kontroly. Navrhoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie - Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0293/99/2017 zo dňa 18.09.2017 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.02.2019 ku kasačnej sťažnosti poukázal na svoje predošlé vyjadrenia a stanoviská. Žalovaný aj naďalej považuje výšku uloženej pokuty za zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom protiprávneho konania, pričom táto bola dostatočne odôvodnená. K žalobcom uvedenej reštrukturalizácii žalovaný uvádza, že tá skončila dňom 29.07.2015, pričom dozorný správca SKP, k.s. dňa 14.03.2018 publikoval oznam v Obchodnom vestníku č. 52 z roku 2018, ktorým oznámil ukončenie dozornej správy o ukončení dozornej správy nad dlžníkom v dôsledku úplného splnenia reštrukturalizačného plánu. K druhému sťažnostnému bodu sťažovateľa žalovaný uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa nevyplýva povinnosť správneho orgánu vopred informovať kontrolovaný subjekt o kontrole, ktorá práve vyplýva z postavenia Slovenskej obchodnej inšpekcie ako orgánu dozoru a kontroly, nakoľko ohlásenie určitých kontrol vopred by mohlo zmať ich účel. Navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú

zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a rozhodol podľa § 462 ods. 2 SSP.

7. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ ako kontrolovaný subjekt prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia, čím porušil povinnosti ustanovené v § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z. z. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná a žalobca namietať iba výšku pokuty 10000 Eur, ktorú považoval za neprimeranú (likvidačnú) k jeho dosiahnutým hospodárskym výsledkom z predmetnej činnosti a k jeho majetku. Žiadal krajský súd o vykonanie sankčnej moderácie.

8. Podľa § 198 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

9. Kasačný súd konštatuje, že majetkové pomery právnickej osoby - podnikateľa v zásade nie sú dôvodom na vykonanie sankčnej moderácie, a to ani v prípade, ak by výška sankcie viedla k tomu, že by takáto právnická osoba musela svoju podnikateľskú činnosť ukončiť.

10. Pri určení výšky pokuty správny orgán v zmysle § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. O energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností. Rozhodujúcou skutočnosťou ktorú správny orgán zohľadnil, bolo porušenie povinnosti prevádzkovať zariadenie na plnenie tlakových nádob len s povolením na podnikanie v energetike, keď kontrolou bolo zistené, že účastník konania preukázateľne prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia. Z hľadiska závažnosti a možných následkov porušenia povinností, správny orgán vzal do úvahy tú skutočnosť, že vydanie povolenia garantuje, že jeho držiteľ jednak splnil podmienky pre podnikanie v energetike, ale tiež to, že ako odborník bude dbať na to, aby bolo zákonu o energetike učinené. Závažnosť a možné následky správny orgán videl vtom, že prevádzkovanie činnosti, na ktorú sa vyžaduje osobitné povolenie bez povolenia, pri nesplnení požiadaviek na jeho vydanie môže ohroziť bezpečnosť chodu zariadenia, a to najmä v prípade, ak nad ním nevykonáva dozor osoba odborne spôsobilá, resp. zodpovedný zástupca zodpovedný za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona o energetike, ktorý musí byť odborník s predpísaným vzdelaním a ktorý sa uvádza priamo v povolení. Kasačný súd konštatuje, že výška pokuty zodpovedná závažnosti správneho deliktu.

11. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení § 167 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania, ako aj konania pred krajským súdom v plnom rozsahu, keďže v konaní bol úspešný.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.